

KOMMENTARER PÅ BERÄTTELSEN OM MOSES

Kommentarer på berättelsen om Moses (över honom vare frid)

I berättelsen om Mose finns några verser som behöver förklaras i sin betydelse, och undanröja det som kan missförstås som något annat än det avsedda. Här stannar vi vid dem och nämner vad som sagts och riktats kring dem:

Guds ord: {Och vår far är en gammal man} (al-Qasas:23)

Denna vers kom i sammanhanget om Mose när han gick till Midjan och mötte de två kvinnorna som hämtade vatten. Kommentatorerna har olika åsikter om denne gamle man:

- En åsikt är att det var profeten Shu‘ayb (över honom vare frid) som sändes till folket i Midjan. Detta är det mest kända bland många kommentatorer. Det har sagts av al-Hasan al-Basri och andra, och berättats av Ibn Abi Hatim.
- Andra sade: Shu‘ayb levde långt före Mose, eftersom han sade till sitt folk: {Och Lots folk är inte långt från er} (Hud:95).

Lots folk gick under på Abrahams tid enligt Koranen, och det är känt att det var mer än fyrahundra år mellan Mose och Abraham. Ibn

KOMMENTARER PÅ BERÄTTELSEN OM MOSES

Kathir sade: "Det som stärker att det inte var Shu'ayb är att om det hade varit han, skulle hans namn ha nämnts i Koranen här. Vad som kommit i vissa hadither om att nämna honom i berättelsen om Mose har inte en autentisk kedja.

I Israels skrifter nämns att denne man hette 'Thabrun'. Ibn Kathir nämnde andra åsikter om denne gamle man, och sade sedan: 'Det rätta är att detta inte kan avgöras utan en rapport, och det finns ingen rapport som är bindande.'" Detta visar att åsikten att det var Shu'ayb inte är säker, eftersom det inte finns någon text som bekräftar det.

Guds ord: {Denne som är föraktlig och knappt kan uttrycka sig} (al-Zukhruf:52)

Detta sade Farao i lögn och förtal. Det var hans otro och envishet som fick honom att säga detta, när han såg Mose med en otroendes ögon. Mose hade storhet, prakt och skönhet som bländade ögon och hjärtan.

Hans ord: {Och knappt kan uttrycka sig} är också en lögn. Även om hans tunga påverkades som barn av den glöd han tog i sin mun, bad han Gud att lösa upp knuten i hans tunga så att de kunde förstå honom. Gud svarade honom: {Han sade: Du har fått det du bad om, Mose} (Ta Ha:26). Även om något kvarstod, bad han bara om att kunna förmedla och förklara. Medfödda saker som inte är människans handlingar är inget man klandras för. Farao visste detta, men ville lura sitt folk, som var okunniga.

Guds ord: "Och gör deras hjärtan hårda" [Yunus:88]

Denna bön kom från Mose (över honom vare frid) i vrede för Gud och Hans religion mot Farao och hans rådsherrar, efter att det blivit klart att det inte fanns något gott i dem. Liksom Noa bad: {Herre, lämna inte en enda av de otrogna på jorden. Om Du lämnar dem, kommer de att vilseleda Dina tjänare och föda annat än syndare och otrogna} (Nuh:26-27).

Gud svarade Mose i denna bön, som hans bror Aron bekräftade: {Er bön är besvarad} (Yunus:89).

Guds ord: {Nu, när du tidigare var olydig och en av de fördärvade} (Yunus:91)

Detta som Gud berättade om Farao i detta tillstånd är av det osynliga som Gud uppenbarade för Sin Sändebud. Imam Ahmad berättade från Ibn

KOMMENTARER PÅ BERÄTTELSEN OM MOSES

Abbas (må Gud vara nöjd med dem båda) att Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sade:

”När Faraos sade: {Jag tror att det inte finns någon gud utom den som Israels barn tror på}, sade Gabriel till mig: O Muhammed! Om du hade sett mig när jag tog en näve av havets lera – svart lera – och stoppade den i hans mun, av rädsla för att nåden skulle nå honom.”

Detta berättades också av at-Tirmidhi, som sade: Hadithen är god.

Guds ord: {ett folk av väldiga} (al-Ma’ida:22)

Många kommentatorer nämnde här berättelser från Israels barn om dessa väldiga folks skapelse, och att bland dem fanns ‘Uj ibn Anuq, son till Adam (över honom vare frid), och att hans längd var tre tusen trehundra trettiofyra och en tredjedels alnar! Detta är något märkligt och konstigt, som man skäms att nämna, och det strider mot det som är fastställt i det autentiska: Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sade: ”Gud skapade Adam sextio alnar lång, och skapelsen har sedan dess minskat fram till nu.” (Enligt al-al-Bukhari och Muslim).

De nämnde att denne man var en otrogen, att han var född i otukt, att han vägrade gå ombord på arken, och att floden inte nådde hans knän. Detta är lögn och förtal. Gud sade att Noa bad mot jordens otrogna: {Herre, lämna inte en enda av de otrogna på jorden} (Nuh:26). Och Han sade: {Vi räddade honom och de som var med honom i den lastade arken, sedan dränkte Vi de andra} (al-Shu‘ara’:119-120). Och Han sade: {Ingen kan idag skydda sig från Guds befallning, utom den Han förbarmar sig över} (Hud:43).

Om Noas egen son drunknade, hur skulle då ‘Uj ibn Anuq, som var otrogen och född i otukt, kunna överleva? Detta är varken rimligt i förnuft eller i religion. Dessutom är själva existensen av en man som kallas ”‘Uj ibn Anuq” tveksam. Al-Alusi sade efter att ha återgett dessa beskrivningar: ”Detta är enligt mig en saga.”

Guds ord: {Döda sönerna till dem som trodde med honom och låt kvinnorna leva} (Ghafir:25)

Det kan förstås som samma som i en annan vers: {Han slaktade deras söner och lät kvinnorna leva} (al-Qasas:4). Men det korrekta är något annat. Al-Razi sade: ”Detta dödande är inte det som skedde vid Moses födelse. Då hade astrologerna sagt till Faraos att en fiende skulle födas som

KOMMENTARER PÅ BERÄTTELSEN OM MOSES

skulle övervinna honom, så han befallde att sönerna skulle dödas. Men vid denna tid hade Mose redan kommit och visat tydliga mirakel. Då befallde han att sönerna till dem som trodde på Mose skulle dödas, så att de inte skulle växa upp i hans religion och stärka honom. Detta gällde sönerna, inte döttrarna. Därför befallde han att sönerna skulle dödas.”

Guds ord: {Jag tog en handfull av spåren efter sändebudet} (Ta Ha:96)

De flesta kommentatorer sade att {sändebudet} här är Gabriel (över honom vare frid), och att {spåret} är jord från platsen där hans hästs hov trampade. Men några lärda sade: Det finns inget i Koranen som uttryckligen säger detta. Det mest sannolika är att {sändebudet} är Mose (över honom vare frid), och {spåret} hans vägledning och lag.

Man säger: ”Den följer den andres spår.” Så när Mose tillrättavisade Samiri för att ha vilselett folket till att dyrka kalven, sade han: ”Jag såg vad de inte såg. Jag tog något av din vägledning och kastade det bort.” Då berättade Mose för honom om hans straff i denna värld och nästa. Al-Razi sade: ”Detta är mer korrekt, även om det strider mot de flesta kommentatorer, eftersom det stöds av flera skäl.”

Enligt detta är {sändebudet} Mose, och {spåret} hans religion och kunskap. Detta är närmare Koranens ordalydelse, särskilt om man bortser från de israelitiska berättelserna utan autentisk kedja.

Guds ord: {Sänd honom med mig som stöd, så att han bekräftar mig} (al-Qasas:34)

Man kan fråga: Vad är nyttan av att Aron bekräftar Mose? Al-Zamakhshari svarade: Syftet är inte att han säger ”Du har rätt”, eller säger till folket ”Mose har rätt”. Syftet är att han med sin tunga förklarar sanningen, utvecklar den och argumenterar mot de otrogna, som en man med vältalighet gör. Detta är som att bekräfta med bevis. Se Guds ord: {Min bror Aron är mer vältalig än jag. Sänd honom med mig som stöd, så att han bekräftar mig} (al-Qasas:34). Vältalighet behövs för detta, inte för att säga ”Du har rätt”.

Guds ord: {Herre, jag fruktar att de skall kalla mig lögnare} (al-Shu‘ara’:12)

Mose klagade till sin Herre över sin rädsla för att Faraos folk skulle kalla honom lögnare, hans trånga bröst inför deras tyranni, och hans fruktan för att de skulle döda honom. Detta var inte en vägran att utföra uppdraget,

KOMMENTARER PÅ BERÄTTELSEN OM MOSES

eller en ursäkt för att inte förmedla det. Det var en bön om hjälp från Gud, och en begäran om att Aron skulle sändas med honom som stöd, och som ersättare om de dödade honom.

Guds ord: {En orm som rör sig} (Ta Ha:20)

I berättelsen om Mose beskrivs hans stav efter att han kastade den ibland som {en orm som rör sig} (Ta Ha:20), ibland som {en tydlig drake} (al-A'raf:107), och ibland som {den darrade som en liten orm} (al-Naml:10). Det verkar som en motsägelse, men det är det inte. Ordet *hayya* (orm) är ett allmänt namn för små och stora, hanar och honor. *Thu'ban* (drake) är den stora ormen. *Jan* är den lilla, snabba ormen. Så dessa uttryck kompletterar varandra. Vissa kommentatorer nämnde berättelser om denna drakes storlek, men de är svaga och utan nytta.

Guds ord: {Och trollkarlarna samlades till en bestämd dag} (al-Shu'ara':38)

Kommentatorerna skiljde sig åt om antalet trollkarlar. Vissa sade att de var 72, andra sade att de var mycket fler. Detta är oviktigt och behöver inte diskuteras länge.

Guds ord: {När Mose kom till Vår bestämda tid} (al-A'raf:143)

Kommentatorerna skiljde sig åt om denna bestämda tid och dess anledning. Vissa sade att det var den tid då Gud talade direkt till Mose. Han hade med sig 70 män från Israels äldste som väntade på honom på en annan plats. När Mose hade talat med sin Herre, bad de att få tala med Gud och se Honom öppet. Då tog blixten dem. Detta var innan Gud berättade för Mose att hans folk hade dyrkat kalven i hans frånvaro.

Men de mest noggranna kommentatorerna, och Koranens sammanhang, visar att denna bestämda tid var efter att Israels barn hade dyrkat kalven. Gud berättade detta för Mose när han gick för att ta emot Toran. Han återvände snabbt, tillrättavisade dem, brände kalven, och Gud befallde honom att komma med en grupp av Israels barn för att ångra sig. Mose valde dessa 70.

Dessa 70 bad sedan om något som inte var tillåtet att be om, och de drabbades av skakningen på grund av detta, eller för att de inte hade förbjudit kalvdyrkan när den skedde, och inte befallt det goda.

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«BERÄTTELSEN OM PROFETEN HUD I KORANEN](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 104»](#)

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)